

MARIBORSKI VEČERNIK JUTRA

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Tel. uredn. 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

Pamfleti

V zadnjem času se, kakor pravijo, zopet pojavljajo med ljudmi v pravcati polplavah razni anonimni letaki in pamfleti. Ob priliki proračunske razprave v parlamentu so opozicijski govorniki ponovno opozarjali, da so te poplave letakov v zadnjem času nujna posledica nezadostne tiskovne svobode. Ti letaki delajo nekaterim mnogo skrbi, predvsem pa se ukvarja z njimi osrednje glasilo JRZ, »Samouprava«. V nekem dopisu iz Novega Sada poroča namreč navedeni list med drugim sledeče:

»Mračni tipi ne nehajo razpečevati letakov in pamfletov, ki jih je v izobilju. Razpečavajo in širijo se letaki, polni tendencioznih laži in klevet proti vladi ter jugoslovanski radikalni zajednici. V tem poslu so združeni vsi oni, ki ne želijo demokracije in svobode. Iznajajo se tako odvratne neresničnosti, da se mora človek čudom vprašati: Ali je to v politični borbi dovoljeno? V teh anonimnih letakih brizgajo blato na parlamentarno večino, ker niso za razpečevanje ilegalnih pamfletov, podtalno propagando in subverzivno propagando potrebni nikakršni dokazi ali moralna jakost. Mi smo žal že navajeni, da se v strankarsko politični borbi ne izbirajo sredstva. Pri nas niso redki slučaj, da se mnogi v svoji strankarski zagrizenosti lotijo takšnih sredstev, s katerimi se ne rušijo samo strankarski nasprotniki, ampak se mnogo več povzroča škoda naši splošni stvari. Takšnih sredstev se sedaj poslužujejo tudi nasprotniki naše stranke, ki so si nadeli lažni plašč nekega zaskrbljenega patriotizma ter užaljenega pravoslavlja. Mar ne mislijo ti lažni junaki in borci za pravoslavje na vse one kvarne posledice, ki jih jim lahko povzroča njihova nerazumljiva agitacija in to v prvi vrsti za državo, potem pa tudi za sveto pravoslavno cerkev. Za vse člane naše stranke, kakor tudi za vsakega resnega in objektivnega opazovalca je popolnoma jasno, kako neokusne, neresne in nelepe so vse one lažne in tendenciozne vesti, ki jih anonimni pamfletisti razpečavajo zadnje dni. Nasprotniki naše stranke in vlade dr. M. Stojadinovića si prizadevajo na vse načine, da bi se dokopali do oblasti, ne ozirajoč se pri tem na zapreke in ne izbirajoč pri tem nikakršnih sredstev.«

Letaki nam niso znani in radi tega ne moremo soditi, če so resnični ali neresni. Vsekakor moramo počakati, kaj nam bo prinesla bodočnost. Drugega žal za enkrat ne moremo k temu pripomniti.

Patriarh Varnava bo proglašen za svetnika

V smislu poročila novosadskega dnevnika »Dan« bo pogreb ostankov blagopojnega patriarha Varnave na stroške srbske pravoslavne cerkve, Srbski pravoslavni narod, ki ga predstavljajo metropolit, arhiepiskopi in škofje, bo predložil kanonizacijo patriarha Varnave. V dolgi vrsti svetlih imen v borbi za pravoslavje bo zabeleženo tudi ime patriarha svetega Varnave. Nasproti osebam, ki so se pregrešile zoper načelo zaščite srbske pravoslavne cerkve, se bodo odredile kazni omejitve verskih funkcij in pravic.

Atentati irskih ekstremistov

BELFAST, 29. julija. Kralj Jurij in kraljica sta pripotovala na svoj prvi uradni obisk v severno Irsko. V zadnjem času je bilo več atentatov ob meji Ulstra in svobodne Irske. Po informacijah so hoteli republikanski ekstremisti preprečiti, da bi prebivalci svobodne Irske šli v Belfast k sprejemu kralja Jurija in kraljice.

Tajne Maginotove obrambne linije izdane!

LONDON, 29. julija. Tukajšnji »Daily Express« poroča v senzacionalni obliki na podlagi poročila svojega pariškega dopisnika, da je ves francoski tisk na višje navodilo zamolčal odkritje velike špijske afere, v smislu katere so vse tajne Maginotove linije prešle v roke neke tuje sile. V zvezi s tem je bil aretirani nek prekopčevalec perutnine Jan Sellier, ki je bil v stiku z nedavno v Givetu aretiranim kaplarjem III. belgijskega topniškega polka Simonom in ki je vršil velikopotezno špijsko. Sellier je bil preje letalski stotnik v nekem francoskem polku. Njegovi zapiski so bili zaplenjeni, pravtako nešteto specifik, beležek, fotografij francoskih vojniških ladij in letal ter neko pismo, ki ga je poslal bruseljski generalni konzul neke tuje sile na Selliera, v čigar stanovanju so našli tudi točne spise in beležke o Maginotovi liniji. V njegovi obleki so našli vsi ta pisma z drugimi francoskimi agenti neke tuje sile v Dionu, Strassbourgu, Metz in Chamonixu. V Dionu sta bila aretirana dva letalska častnika in so proga nekega višjega častnika. Sellier je priznal, da se nahaja del njegovega materiala že na zračni vožnji v inozemstvo.

Kitajski ultimatum — Demarša velesil

ŠANGHAI, 29. julija. Tukajšnji listi poročajo, da je general Sungčejuan po Čangkajškemu nalogu izročil Japoncem ultimatum, v katerem zahteva izpraznitev pokrajine Hopej v 48 urah. Vojna je neizogibna. Govori se o demarši velesil v Tokiu in v Nankingu. Kitajci poročajo o nekaterih zmagah in so prepričani, da nadkrijujeto Japonce. 29. kitajskih armij v Čaharu je pričelo borbo z japonskimi odredi pri Tong-Sanu, 20 milj severno Peipinga. Japonci so izvršili napad na Ksinking in so mesto zavzeli. Kitajci imajo 500 mrtvih in ranjenih. Tudi japonske izgube so zelo velike. Iz Činga Tao prihajajo zelo alarmantne vesti, po katerih je pričakovati ofenzive japonskega brodomstva. Gostje zapuščajo radi tega v masah kopališče. Anglija, Amerika in Francija slijo še v zadnjem trenutku k mirni rešitvi.

Borbe pred Madridom še nadaljujejo

PARIZ, 29. julija. Frankova poročila govori o srčitih borbah na madridski fronti in o 30.000 mrtvih in ranjenih republikancih. Bitka pri Brunetti je bila ena najhujših v španski državljanski vojni. Po republikanskih poročilih so doživeli frankovci pri Quetsa della Reina hud poraz. V odseku Santander traja topniški ogenj. V odseku villa Nueva se bitka nadaljuje.

Discipliniranje pri prehrani v rajhu

Berlin, 29. julija. Minister poljedelstva je odredil z posebno naredbo, da mora biti vsa žetev pšenice in drugih žit v Nemčiji rezervirana izključno za ljudsko potrebo. Prepovedano je, da se da živalim tudi najmanjša količina zrnja, iz katerega se proizvaja kruh. Vsi, ki bi se pregrešili proti temu odloku, se bodo strogo kaznovali.

Prihovski proces

Celje, 29. julija.

Ob velikanskem zanimanju se prihovski proces nadaljuje. Danes so bile zaslišane še ostale priče. Pri večerajšnji dopoldanski razpravi so bili za Orožnom in Newwirtom še zaslišani Vinko Markež, Ivan Kranjc, Mirko Korošec, Ivan Beigott in Milan Gorišek.

Zasliševanje M. Goriška

Gorišek Milan, katerega skušajo zastopniki zasebne udeležbe obremenjevati, je obširno orisal ves ptoek dogodkov od St. Lenarta dalje pa vse do Prihove. Naglašal je, da so bili po demonstracijah v Mariboru in po grožnjah podžupana Žebota vsi prepričani, da pripravljajo akademiki napad na Petra Živkovića. Zaradi tega so naprosili tudi njega, da gre kot izvidnik. V Konjicah se je zadržal toliko časa, da se je zborovanje že pričelo. Nato se je vrnil nazaj proti Mariboru v nameri, da se vrne domov v St. Lenart, ker so bili vsi prepričani, da so akademiki opustili svojo namero napada. Ko je privozil do klanca pri Prelogah, je slučajno opazil ob strani ceste tovorni avtomobil trgovca Kranjca, ki ga je spoznal. Zato se je ustavil, da pogleda, kdo je tu. Ko je našel mariborsko skupino, ki je bila skrita pod klancem v gozdu, je ostal nekaj časa pri njih in se je z njimi razgovarjal. Nato pa je bil prepričan, da so ljubljanski akademiki ubrali

drugo pot in da so najbrž izvedli za pot Petra Živkovića in krenili za njim po drugi strani v Celje. Zato je sklical svoje šentlenarčane in se z njimi odpeljal proti domu. Komaj 2 km dalje pa se je srečal z ljubljanskim avtobusom akademikov. Zato se je obrnil in vozil v večji razdalji za njimi. Ko je privozil nazaj do klanca pri Prelogah, ni bilo tam več videti ljubljanskega avtobusa in vozil je naprej čez hrib Šele kak kilometer pod hribom, je nenadno zagledal pred seboj na cesti ljubljanski avtobus, iz katerega so že poskakali akademiki, ki so navallili proti njemu ter začeli metati kamenje. On je svoj avtomobil hitro ustavil, nekoliko fantov je skočilo vanj in se obesilo na zunanje stopnišče njegovega voza. Z vso možno brzino je pognal avto nazaj ritensko proti klancu. Akademiki so navallili nanj in na njegove spremljevalce, med tem pa so prihiteli po hribu navzgor z druge strani Mariborčani, ki so akademike potisnili nazaj preko njihovega avtobusa. Kaj se je tam dogodilo, njemu ni znano, ker je ostal vrh hriba. V tem je privozil tudi drugi ljubljanski avtobus. Nekoliko akademikov je skočilo na cesto tudi z drugega avtobusa, stopili so k bližnjemu plotu, potrgali late in kole ter navallili na Mariborčane in jih razkropili. Po končanem pretepu je on našel

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Paberki

O konkordatu

V št. 60 »Del. politike« beremo: »Odnosaje do raznih verskih skupin v državah in s tem do cerkva bi se lahko uredilo z navadnimi državnimi zakoni, ki jamčijo verskim izpovedim popolno svobodo, zakaj verstvo je čut vesti in kulture ter je zato nenaravno, če se veže s političnimi ali razrednimi kocijijami in privilegiji, za katere si morata potem cerkev in država izkazovati posebne usluge med seboj. Poleg teh dejstev pa imamo še politično vprašanje, ki je za mlado državo znatne važnosti. Omenili smo, da imamo v državi prijatelje in nasprotnike konkordata. Sedaj nastane vprašanje, ali ne bo konkordat poostiril sporov in ali ne bi ti spori odpadli, če bi bilo versko vprašanje, ki je naša notranja zadeva, rešeno z zakonom o verski svobodi, to je za vsa verstva enako in brez politične primesi? Zdi se nam, da bi bilo bolje.«

Odlomki

Ljubljanski »Pohod« poroča v št. 25: »Po členu XXVIII. lahko katoliška cerkev svobodno in brez vsake omejitve snuje privatne verske šole s pravico javnosti. Ako torej obvelja konkordat, bomo v doglednem času imeli pri nas samo samostanske in konfesionalne šole kakor pred letom 1867! Nič manj pomembna sta tudi člena XII. in XVI., ki določata, da se smejo razni meniški redi in kongregacije svobodno naseljevati v naši državi, da sme cerkev svobodno nakupovati in posedovati premičnine in neprimičnine in da ostanejo posestva župnij last cerkve tudi v slučaju, ako vsi župljani prestopijo v drugo vero. Iz vseh teh določb je razvidno, da se bomo popolnoma vrnili . . . Najvažnejši in najznačilnejši pa je člen XXXIV. konkordata, ki odreja, da imajo katoliški duhovniki pravico v verskem pogledu nadzirati »državna društva za telesno vzgojo« in paziti na to, da bodo ta društva delala v skladu s »katoliško doktrino«. Edino državno društvo za telesno vzgojo je Sokol. S konkordatom se torej hoče spraviti celo našega Sokola pod nadzorstvo katoliške duhovščine in škofov, to je tistih, ki so smrtni sovražniki slovenskega Sokolstva, kar so pokazali s svojim protisokolskim pastirskim listom.«

Za 137 let nazaj

»Kmetijski list« piše v števil. 29: »Kar je res, je res! Abrahamovi sinovi so na Nemškem siromaki, da se jih Bog usmili! Za celih 137 let nazaj morajo preiskati svojo pregrešno kri, preden bi smeli prodajati časopise po ulicah ali kjerkoli.« Ubogi Judje, kako se jim bridko povračajo njih falotarije! Pravzaprav, veste, me vse to nič ne briga! Kaj meni mar Nemcev in Judov, ko vem, da imamo mi doma sami s seboj dosti dela! Mislim sem samo, kako prav bi bilo, če bi morali nekateri pri nas dati v preiskavo svojo pregrešno kri za vsaj trikrat po 137 let nazaj. Saj imamo na ljubljanski univerzi kemični inštitut, ki je postal slaven ne le po svoji delavnosti, ampak tudi po svojih tesnih, vlažnih, temnih in nezdravih prostorih. V te luknje bi zgatali namesto mladih študentov vse tiste, ki bi jim bilo treba preiskati kri. In kjer bi učeni kemiki našli, da je grešna kri bolj črna kakor vsa parada teh grešnikov, naj bi odločilo ljudsko glasovanje: Ali jih pošljemo Hitlerju v zameno za Jude, ki od njega prihajajo k nam, ali jih zapokamo za kak drug izvoz. Časopisov bi jim pa jaz nikakor ne dal v roke, rajši že krampe in motike pa lopate, nakar bi

Beigotta okrvavljenega, ker ga je takoj v začetku zadel kamen. Begott si je pri bližnjem kmetu izmikal rano, nato pa so on in njegovi spremljevalci zasedli avto in se odpravili domov v St. Lenart. Odločno zavrača trditve, da bi on kakorkoli pomagal organizirati zasedo ali vedel, da bo prišlo do pretepa. Bil je prepričan, da so akademiki vozili naprej.

Popoldansko nadaljevanje razprave

Ob tričetrt na 1. je bila razprava prekinjena in se je nadaljevala ob 3. popoldne. Popoldne so bili zaslišani vsi ostali obtoženci in sicer najprej Ludvik Urbančič, nato pa Drago Štancer, Ivan Silič, Mirosław Ranar, Primec Mirko in Primec Filip, Paravan Anton, Mlinar Ivan, Kodrič Franc, Klanjšček Franc, Bunc Josip, Brajkovič Slavko, Dugina Viktor in kot zadnji Reja Slavko.

Večina obtožencev je vztrajala pri svojem prvotnem zagovoru in so skoraj vsi dokazovali, da se spopada aktivno niso udeležili. Priznali so le to, da so imeli namen onesposobiti avtobus ljubljanih akademikov za nadaljevanje vožnje in s tem preprečiti ponovitev sličnih dogodkov in napadov, kakor so bili izvršeni v Mariboru. Zato so nameravali razbiti šipe in razrezati gume, kar se jim pa ni posrečilo, ker je ljubljanski avtobus vozil v hrib z veliko brzino, ki jo je še povečal, čim je priletelo prvo kamenje. Bili so prepričani, da so akademiki s svojim avtobusom nadaljevali vožnjo, ne da bi se ustavili. Zato so pohiteli na vrh klanca, da bi tam pričakali svoj tovorni avtobus in se peljali z njim v Konjice, odnosno v Celje, da tam zaščitijo predsednika JNS, ali pa se vrnejo domov.

Ko pa so prišli vrh klanca, so tam zagledali Goriškov avto, ki se je ritensko vračal v klanec pred napadom akademikov. Hoteč ubraniti Goriškov voz pred napadom, so deloma s kamenji, deloma z borovimi vejami, ki so jih pobrali v bližnjem gozdu navahali na akademike in jih pogнали v beg. Ko so se tako na oni strani ljubljanskega avtobusa prerivali in obmetavali s kamenjem, je nenadoma privozil za hrib drugi avtobus, s katerega so poskakali ljubljanski akademiki in navahali nanje s koli, kamenjem in samokresli. Padlo je več strelcev, nakar so se razbežali na vse strani in so se čez nekaj časa spet začeli zbirati v gozdu, od koder so se nato z avtomobilom odpeljali domov.

Zasliševanje Ivana Siliča

Pri zasliševanju Ivana Siliča se je glavna razprava vršila okrog usodnih nožev, ki jih je Silič razdelil med nje. Silič sam je priznal, da mu je Reja naročil, naj poišče kake čevlarske nože, s katerimi bo razrezal gume na avtobusih ljubljanskih akademikov. Ker takih nožev ni dobil, se je spomnil na to, da ima Reja v upravi širane kuhinjske nože, dar strelske družine. Šel je tja ter prinesel tri nože, razne velikosti. Silič zatrjuje, da je te nože med vožnjo proti Konjicam v avtobusu hotel oddati Reji, da pa so jih razgrabili in da se ne spominja, kdo vse jih je vzel. Izrecno poudarja, da so bili ti noži namenjeni zgolj za to, da bi v danem primeru razrezali gume in tako onesposobili avtobus ljubljanskih akademikov za nadaljnjo vožnjo. Drugi obtoženci pa so pri zasliševanju zatrjevali, da jim je Silič razdelil te nože že v gozdu pri Prelogah, ko so čakali na prihod ljubljanskega avtobusa.

Kaj pravi Dugina

Dramatično je bilo zasliševanje Viktorja Dugine. Mirno je priznal, da je imel nož in da je sodeloval v spopadu. Ko so se prerivali pri ljubljanskem avtobusu, ga je eden izmed akademikov s kolom po glavi, da ga je takoj obšla kri. Bil je popolnoma zmeden in v razburjenosti je zamahnil z nožem okrog sebe ter se popolnoma nič ne spominja, kako je prišlo do tega, da je zabodel Dolinarja. Nj vedel, kdo ga je udaril, in tudi ne, koga je sam sunil. Na ponovno vprašanje predsednika je izjavil, da se absolutno nič ne spominja in da tudi ne ve, ali je Dolinar potem še vstal in odšel.

jih morda uporabil za osuševanja močvirij, ki zastrupljajo zrak. Tako bi vsaj storili nekaj pokore za svoje številne grehe in bi jim lahko še zagorela lučka upanja v odpustanje — po smrti. Amen.

Zasliševanje Slavka Reje

Zadnji je bil zaslišan Slavko Reja, ki je mirno orisal ves potek dogodkov in na vprašanje predsednika odločno zanimal, da bi obstajala kakršnakoli organizacija in da bi bila to nekaka organizirana zaseda. Da je vsaka organizacija popolnoma izključena, se vidi že po tem, da izmed vseh udeležencev spopada pri Prihovi ni poznal nobenega, razen svojega sluga Siliča, bratov Primcev in Kodriča. Z neorganiziranimi ljudmi, čijih mentalitete ne pozna in bi bil med njimi prav tako lahko pristaša JRZ namesto JNS, bi pač ne mogel organizirati zarote, kakršno so hoteli pozneje skovati. Vsi so se spontano priključili ekspediciji, ki je imela edini namen, da zaščitijo predsednika JNS pred napadi klerikalnih akademikov. Vsi so se spontano sami ponudili, ker so bili silno ogorčeni zaradi izgrede v Mariboru, zlasti ker so nasprotniki razbili tudi šipe na Narodnem domu in so se Nemci posmehovali Slovenem, ki se na državni meji na tak način med seboj koljejo.

Ko je privozil do preloškega klanca, jih je tam ustavil neki osebni avtomobil iz Živkovičevega spremstva ter mu je neki g. povedal, da prihajajo akademiki. Naročil je, naj jih ustavi in onesposobi njih avtobus za nadaljevanje vožnje. Zaradi tega so se ustavili in izstopili. Nabrál so nekaj cestnega kamenja in vzeli par borovih vej v bližnjem gozdu. On je imel pri sebi pištolo za strašenje psov, ki jo je v gozdu nabasal, da bi v primeru spopada akademike preplašil. Izrecno je poudarjal, da je vse udeležence opozarjal, naj bodo previdni in naj pazijo, da kakega akademika ne poškodujejo in naj samo onesposobijo avtobus. To priznavajo tudi vsi obtoženci. Sam ni mogel sodelovati pri spopadu, ker ga je silno bolela roka, ki si jo je zlomil v Mariboru, ko se je spopadel z nekim akademikom. Zato je šel med zadnjimi, potem ko je privozil mimo avtobus akademikov proti klanecu. Tam je zagledal, da se med seboj prerivajo ter mu je še Brajkovič rekel, naj ne hodi blizu, ker se tepejo. Zdaj je privozil za njegovim hrbtom drug avtobus ljubljanskih akademikov, ki so izstopili in napadli tudi njega ter ga premlatili.

Ker je Milan Orožen obtožen, da je bil iniciator napada na akademike, je bil o tem obširno zaslišan tudi Reja. Izpovedal je, da je Orožen, ki ga do takrat sploh ni poznal, po napadu demonstrantov na hotel »Orel« prišel k njemu in ga vprašal, če ima kako sredstvo s katerim bi se dało onesposobiti avtobus akademikov, da ne bi mogli nadaljevati vožnje in napadati voditelje JNS. Ta misel je bila sprožena že davno poprej s strani razburjenih in razdraženih zborovalcev pri »Orlu« in Orožen nikakor ne prihaja v poštev kot iniciator. Tudi ni Reja na njegovo iniciativno poslal po že omenjene nože, za katere v ostalem ne ve, kdo in kdaj jih je razdelil. Bili pa so samo trije noži in ne pet ali šest kakor zatrjuje obtožnica.

Prva v samostan, druga v blaznico

Mislil si je: vse deklice so nekako otožne in razmišljene, če vidijo, da se moži vrstnica in zapušča deviški stan. In upal je, da se sčasoma vse zopet obrne na bolje.

Pa Petrina ni hotela postati drugačna. Tudi ko jo je vabila Marta, naj ji pride pomagat delat ženitno opravilo, je bila otožna in njene misli so plavale kdove kod.

In Petrina je slone na pomolu sanjala svoje srčne, brezupne sanje dalje v tiho poletno noč. Naslonila je svojo vročo glavo na hladni steber iz snežnobelega kararskega mramorja.

Za hip ji je odleglo. Uprla je svoj sanjavi pogled tja preko duhtečega grmičja in zamislila se je. In njen duh je splaval nazaj v tisto veliko plesno dvorano v Trstu, vso v cvetju in zelenju sredi ostre zime. Bila je z Marto za trenutek neopazeno zapustila družbo in se stisnila v sosednji sobici za širokolisto platano. In pričel se je prijazen pogovor. Večer je prijetno razburil s svojo lepoto vse navzoče ženstvo.

Tedaj pa je prišel nepričakovano, kakor pričaran, Enrico. S svojim donečim, prijetnim glasom je pričel: »Oprostite, gospica, ves večer sem iskal prilike...

Nočno nadaljevanje razprave

Zasliševanje prič

Ob 20.30 se je razprava nadaljevala. Zagovornik obtožence Siliča dr. M. V. je izjavil, da je bil v Mariboru 8. junija ob 10. dopoldne, ko je zvedel, da se vozijo v Maribor akademiki iz Ljubljane v dveh avtobusih. Nato je stavil dr. Lipold razne dokazilne predloge in sicer v tem smislu, da je 8. junija ob 10. dopoldne, ko je zvedel, da se vozijo v Maribor akademiki iz Ljubljane v dveh avtobusih, popil v treh gostilnah v Mariboru veliko količino vina; da so se akademiki tako izražali in obnašali, da so nacionalisti moral nekaj ukreniti v svojo obrambo; da je bil Dolinar v Mariboru na Tržaški cesti aretiran, pozneje pa na neko intervencijo izpuščen. Državni tožilec dr. Rus je predlagal, naj se dokazni predlogi odklonijo. Sodni senat bo kasneje sklepal o tem.

Kot prva priča je bil zaslišan policijski agent Stanko Rojnik iz Celja, ki je izjavil, da je 8. junija ob 19.30 nagovoril Milana Orožna pred Celjskim domom v Celju in ga vprašal, kako je bilo v Mariboru. Orožen mu je odgovoril, da je v Mariboru bilo mirno in da je bilo samo nekaj demonstracij. Izjavil pa je, da ne bodo klerikalci prišli v Celje demonstrirati ker bodo pri Konjicah napadeni in zadržani. Ko je govoril Rojnik z Orožnom, ki je Rojnikov sošolec, mu ni sporočil, da govori z njim službeno, čeprav je bil v službi.

Absolvirani jurist Albert Heric iz Maribora je povedal, da se je v Mariboru 8. junija sestal z Orožnom takoj ob njegovem prihodu pred hotelom »Orel« in da je bil Orožen obnem z novinarjem Greškom ves čas z njim v družbi. Orožen je nato rekel, da bi bilo treba zasesti most in ga očistiti. Nekdo je tudi rekel, da bi bilo dobro razrezati pnevmatike na avtobusih in preprečiti ljubljanskim akademikom odhod iz Maribora. Priča smatra, da je bilo vse to izrečeno bolj v šali. Zdelo se mu

je tudi, da je imel Reja roko takrat že poškodovano.

Novinar Ivan Grešak je potrdil izjavo Herica in dejal, da je Orožen takrat, ko se je govorilo o razrezanju pnevmatik stal poleg Grešaka in samo poslušal.

Akademik Guido Planinšek iz Trbovelj je izjavil, da je bil v Mariboru z ostalimi tovarišji in da so šli v Maribor demonstrirati. Zbrali so se pred protestantovsko cerkvijo v Mariboru in odšli pred hotel Orel, kjer so metali kamenje in jajca na poslopje. Nato so se vračali okrog 17. proti Hočam, kjer so se ustavili zaradi dežja in zaradi tega, da so se okrepčali. Na klanecu pri Prelogah je začelo nenadoma padati kamenje v avtobus. Avtobus je vozil hitro naprej, potem pa so ga ustavili sami, da s tem preprečijo napad na drugi avtobus, ki je vozil za njimi. Fantje so izstopili, začeli pobirati kamenje in palice. Rekel pa je, da palice niso imeli s seboj, kar jih v avtobusu niso mogli kam dati. Stopili so iz avtobusa proti napadalcem, ki so se kmalu razpršili. Akademikov je bilo okrog 30, napadalec okrog 15. Tudi Dolinar je stopil iz avtobusa. Ko je priča videl, da ni pri avtobusu več nobenih napadalec, je stopil ven in videl pred seboj v oddaljenosti 3 m malega človeka s temnim klobukom na glavi, ki je ležal na tleh skupaj z Dolinarjem. Dolinar je hotel zakriti glavo z rokama, v tem trenutku pa je oni neznan človek zamahnil z nožem proti njemu. Priča je misli, da je zamahnil proti Dolinarju, samo z držajem noža, ne pa z ostrino. Priča ne more sigurno trditi, da je bil napadalec Dugina. Pozneje je našel ranjenega tovariša Planinška, ki je imel vreznino na obrazu in ga odpeljal s seboj.

Priča je tudi rekel, da bi bilo dobro razrezati pnevmatike na avtobusih in preprečiti ljubljanskim akademikom odhod iz Maribora. Priča smatra, da je bilo vse to izrečeno bolj v šali. Zdelo se mu

Kaj sta izjavila zdravnika izvedenca

Pri današnjem nadaljevanju razprave sta bila zaslišana kot zdravniška izvedenca primarij dr. Steinfelser in dr. Bregant. Prvi je podal naravnost senzacionalno izjavo, da ni nastopila smrt akademika Rudolfa Dolinarja radi zabodljaja z nožem, ampak kot posledica nekega posebnega nedostotka Dolinarjevega organizma, ki je takšnega značaja, da je za-

doščal najmanjši fizični, duševni ali živčni pretres, da je povzročil njegovo smrt. Na vprašanje zagovornika dr. Kalana, če je bila možna Dolinarjeva smrt tudi kot posledica razburjenja radi vseh tedanjih dogodkov, je sodni izvedenec izjavil, da bi bilo tudi to možno. Slično izjavo je podal tudi dr. Bregant. Razprava ob sklepu lista še traja.

Kralj Faruk polnoleten

KAIRO, 29. julija. Včeraj je egiptski kralj Faruk dosegel polnoletnost. Pred obema egiptskima zbornicama je položil prisego.

Ženska politika.

»Kako si se pa zadnjič izgovorila, ko je tvoj soprog čul ropot v tvoji sobi?«
»Rekla sem, da je prišla moja šivilja z računom; pa jo je takoj od doma popihal.«

ne ljubi več? Ledeno ji je izpreletelo telo ob tej misli.

Izprevidela je, da je Nikolaju sicer dobra, kakor sestra svojemu bratu, a ljubiti bi ga nikdar ne mogla tako, kakor bi ljubila — tega Enrica. In v tem srčnem strahu in obupu se ji je rodila nova lahka nada, da morda Enrico vendarle uvidi, da se Martina lepota ne more meriti z njeno krasoto. In oklenila se je z vso silo zavistnih hrepencev deviške duše te edine sladke misli. Sklenila je, prikleniti ga nase, naj velja, kar hoče. Za ta smoter je hotela zastaviti vse svoje sile... In storila je zadnji korak...

Poravnala si je lase in stopila je med veselo, v mehki godbi se zibajočo družbo. In takrat je priplavala s konca dvorane ob Enricovi roki Marta.

Vsa vesela in srečna je planila Marta k Petrinji ter ji šepnila na uho: »Glej me nevesto...« Še predno je mogla odgovoriti, je zasvirala godba nov komad in srečni Enrico se je izgubil s svojo zaročenko v šumeči družbi...

Petrina je bila uničena...

»Ves večer te že iščem, Petrina sladka«, je vzkliknil tedaj Nikolaj veselo, ko je dospel do svoje izvoljenke.

»Hladila sem se; nič dobro mi ni. Pojdimo domov!«

»Kaj ti je, ljuba? Treseš se? Toliko potrpi, da poiščem očeta in Marto!«

(daže.)

Mariborske in okoliške novice

Maribor spominu patriarha Varnave

Obmejni Maribor se je častno oddolžil spominu blagopokojnega patriarha Varnave. S številnih hiš so vihrale žalne zastave. V pravoslavni kapelici v Melju se je vršila žalna služba božja, ki jo je opravil tukajšnji prota Simeon Ivošević. Parostosa se je udeležil med drugim mestni poveljnik general Čedo Stanojlovič z oficirskim zborom, nadalje mestni župan g. dr. Juvan, predstavniki političnih oblasti in sodišča, ravnatelj tuk. srednjih šol, protestantski pastor ter predsednik protest. cerkvene občine, starokatoliški župnik g. Šegula s predsednikom starokatoliške cerkvene občine ter odposlanstvo mariborskega Sokolstva v krojih. Navzoči so bili tudi predstavniki ostalih mariborskih narodnoobrambnih in kulturnih organizacij, med njimi dr. Dolar, predsednik JS in številno občinstvo. Med službo božjo je imel prota Ivošević spominski žalni govor o življenju in delovanju velikega pokojnika.

Pietetna počastitev spomina blagopok. patriarha Varnave. Vzorno delujoča pobrezška Strelska družina je ob priliki svoje zadnje seje na izredno dostojanstven način in ob lepi udeležbi vseh odbornikov ter ostalega članstva počastila spomin ve likega pokojnika. Sejo, ki se je vršila v dvorani br. Renčljaja, je otvoril preds. dobrežke strelske družine br. Caf ter predal nato besedo podpredsedniku, kazniškiemu poveljniku br. Sudžuku in lišnikemu poveljniku br. Džuru, ki je v globoko občutenih spominskih besedah orisal vzorno svečeniško in nacionalno udeleževanje blagopokojnega patriarha Varnave. Tople spominske besede br. podpredsednika so združile vse navzoče v globoki tugi za umrlim vodjo srbske pravoslavne cerkve čigar ime ostane v neizbrisnem spominu vseh vernih Jugoslovenov.

Poslovilni večer, združen s častniškim prijateljskim večerom, priredijo jutri ob 21. uri v prostorih hotela Orej častniki mariborske garnizije v čast odhajajočemu poveljniku peš. brigadnemu generalu Milutinu Milenkoviću. K poslovilnemu prijateljskemu večeru so povabljeni tudi vsi prijatelji in znanci generala Milenkovića.

Nepričakovana smrt vrliga moža. Iz Pobrežja pri Mariboru nam javljajo pretresljivo vest: Še sinoči veder, šaljiv, neobičajno zgovoren je danes zjutraj ob pol 1. uri ponoči nenadno preminul, zadet od srčne kapi obče spoštovani gospod Alojz Primc, vpokojenji orožniški narednik, lišnji posestnik iz gostilničar. Dočakal je popularni mož 64 let plodnega življenja! V prvih urah vedrega jutra je ta neverjetna vest pretresla vse, ki so vrliga moža in njegovo spoštovano družino poznali, saj je bil pokojnik po svoji naravi, mišelnosti in značaju vreden vsega spoštovanja. Bil je občinski svetnik bivšega obč. zastopa na Pobrežju. Z žilavo pridnostjo se je dokopal do liše, dobra so proga pa vodi trgovino in gostilno. Poleg užaloščenih vdove zapuščila sinčka Slavka, ki je letos dovršil meščansko šolo, in hčerko Lerčko. Pokojnik je bil zvest narčnik »Večernika«, katerega je vedno rad prebiral. Pokojnik je bil tudi član dobrežke Sokola, po mišljenju pa vedno napreden. Globoko užaloščenji soprog g. Katici in otrokoma ter ostalemu sorodstvu naše najiskrenejše sožalje, blagemu pokojniku pa naj bo lahka zemlja slovenska, katero je ljubil z vso toplino svojega plemenitega srca, ki je sedaj nehalo utripati! Ohranimo mu časten spomin!

Mladji legajo v grob. V tuk. splošni bolnišnici je preminila 27 letna uslužbenka mariborskega mestnega kopališča Kohont Cecilija. Preostalim žalujočim naj iskreno sožalje! Plemeniti pokojnici svetel spomin!

Iz davčne službe. Za davčne uradnike 9. skupine so imenovani Janko Mave v Gor. Radgoni, Drago Karba v Šoštanju, Jožef Pfaf, ter Anton Cimerman pri davčni upravi Maribor okolica, Miro Božnik pri davčni upravi v Šmarju pri Jelšah.

Poravnalne zadeve. Uvedeno je poravnalno postopanje o premoženju krojaškega mojstra Jakoba Kelca v Mariboru. Poravnalni sodnik dr. Lešnik, poravnalni upravnik odvetnik dr. Ravnik.

III. mednarodna pohorska gorska motociklistična dirka Motosportkluba »Pohorje« se vrši v nedeljo dne 1. avgusta 1937 popoldan ob 14.30 uri (2.30) na progi Reka - Pohorski dom. Edino Moto klub »Pohorje« ima dovoljenje za prireditev internacionalne dirke v času Mariborskega tedna od strani najvišje sportne oblasti: Saveza Moto Klubova Kralj. Jugoslavije. Z velikim zadovoljstvom poročamo, da se bo te dirke udeležilo veliko število tu- in inozemskih dirkačev in kot posebno dobrodošel gost I. Hrvatski Moto Klub, ki se je korporativno javil. Razen tega pa sta napovedala svoj obisk tudi predsednik saveza g. Edo Funk, in sportni komisar Saveza g. Nikola Bosković. Imena dirkačev se bodo po zaključku prijav objavila. Ker gre tukaj za prvovrstno prireditev v okviru VI. Mariborskega tedna, se vsi zainteresirani sportni klubi ter prijatelji sporta k sodelovanju najvljudneje vabijo.

Izredno zanimanje za motocikl. dirke. Kakor smo že poročali, priredi Moto klub Maribor dve zelo zanimivi in napeti dirki ob priliki VI. Mariborskega tedna. V nedeljo, dne 1. avgusta popoldne se bo vršila motocikl. dirka na progi Maribor-Kamnica-Maribor, ki bo imela povsem mednarodni značaj, saj se je bodo udeležili najboljši dirkači Avstrije in Italije. Poleg teh mednarodnih favoritov so bodo zbrali na startu polnoštevilno tudi domači junaki našega moto-sporta. Med drugimi naj omenimo ing. Rudija Lotza, Hinka Čeriča, Alfonza Wresniga, Ivo Žgura, Alojza Čeriča, Tomažiča in Šela in mladega Viljema Čeriča. Imena udeležencev nam jamčijo, da bo ta dirka res nadvse zanimiva in napeta. Za zmagovalce so darovali med drugimi tvrdke Kemindustrija, Gedore-Lotz ter Shell Company krasne pokale. Vsekakor bo Maribor v nedeljo v znamenju motoristike.

Program VI. Mariborskega tedna. Kakor vsako leto je tudi za letošnji Mariborski teden izšel lep ilustriran program, ki vsebuje vse razstave, kulturne, sportne in druge prireditve, ki se vršijo v okviru letošnjega Mariborskega tedna. Program se dobi brezplačno pri vseh Putnik-ovih poslovalnicah v tuzemstvu ter v vseh večjih potovalnih pisarnah in naših konzularnih in diplomatskih zastopnikih v tuzemstvu. Naroči se lahko tudi direktno pri upravi Mariborskega tedna Aleksandrova c. 35. Putnik.

Mestna strelska družina, Maribor, opozarja ponovno svoje člane na strelsko tekmo, ki se vrši dne 1. avgusta 1937. na vojaškem strelišču v Radvanju. Pričetek točno ob 7. uri zjutraj, zaključek ob pol 18. uri. Tekma je za vse člane obvezna. Streljali bodo v 4 skupinah in sicer: I. za moštre, II. za senjorje, III. za juniorje in IV. za goste. Najboljši strelci dobe lepe nagrade. V slučaju slabega vremena se tekma preloži na poznejši čas, o čemur bodo člani pravočasno obveščeni. Udeleženci se opozarjajo, da vozi avtobus, do strelišča. Predsednik.

Mestna podjetja — avtobusni promet sporočajo, da bo 1. avgusta radi motociklistične dirke promet na progi Maribor-Mariborski otok od 15.45 do 16.45 ustavljen.

Kostanjariji, ki želijo v letu 1937-38 peči kostanj v območju mesta Maribora, se va bijo, da se javijo pri mestnem tržnem nadzorstvu od 28. do 31. julija med uradnimi urami. Zglasijo se naj samo oni kostanjariji, ki imajo obrtno pravico in ki so že lansko leto pekli kostanj. Osebam, ki nimajo obrtnega pooblastila, se dovoljenja za pečenje kostanja ne bodo izdajala. — Kasnejše prijave se v nobenem primeru ne bodo upoštevale.

Zopet se je svitalo proti Luščeki vasi, nedaleč od mesta, kjer je pred tremi dnevi pogorel kozolec. Tokrat je postala žrtev ognja Koroščeva domačija. Ogenj je izbruhnil v mizarjski delavnici, ki je pogorela do tal z vsem orodjem vred. Prav tako so zgoreli hlevi. Z velikim naporom je poljč. gasilec uspešno ogenj lokaliziral.

Škoda gre v milijone! Elementarna katastrofa, ki je ob torkovem neurju obiskala katastralno občino Fram pri Mariboru, o kateri smo že obširno poročali, je usodno prizadela vso občino. Toča je pobila vse poljske in vinogradniške pridelke. V sadovnjakih in vinogradih ni ostalo po neurju na sadikah niti listja. Mlajša

-negujejo kožo-polepsšajo pol-

ELIDA MILO *Favorit*
Že deset let ljubljene
vsake lepe žene

Obiščite

VI. MARIBORSKI TEDEN

od 31. julija do 8. avgusta 1937
(50% popusta na železnikah od 29. julija do 10. avgusta 1937)

VELIKA GOSPODARSKA IN KULTURNA REVIIJA!

Industrija - Tekstil - Obrt - Trgovina - Kmetijska razstava - Prva fitopatološka razstava - Pokušnja vin - Zgodovina - Umetnost - Grafična razstava - Tujski promet - Modna revija - Akvaristična Kuncerejska - Golobarska razstava - Razstava malih živali - Kongresi - Koncerti - Gledališke predstave na prostem - Sport - Veselični park na razstavišču

Mariborski otok, najlepše kopališče v Jugoslaviji - Zeleno, romantično Pohorje - Gostoljubni, lepi Maribor

VAS VABIJO!

drevesa in trte so na steblih občutno poškodovana, koruza in žito, kolikor še ni bilo požeto, je zbito v zemlje in uničeno. Po presoji večjih kmetovalcev se ceni po neurju povzročena škoda na 75% vseh poljskih in vinogradniških pridelkov. To-likšne škode Fram doslej še ni utrpel po nobeni nevihti. Škoda gre v milijone. Prebivalstvo je obupano, pomoč je nujno potrebna.

**Razpisan je natečaj za sprejem gojen-
cev** v zrakoplovno podoficirsko šolo v Novem Sadu. Pogoji za sprejem so razvidni na mestnem vojaškem uradu, Slomškov trg 11.

Zaposlitev brezposelnih delavcev. Mestno poglavarstvo razglašja: Delavci, ki so bili zaposleni pri cestnih delih mestne občine ter bili radi pomanjkanja sredstev z nastopom gradbene sezone odpuščeni, se dan na dan pritožujejo na mestnem socialno-političnem oddelku, da ne morejo dobiti dela, češ, mariborski podjetniki sprejmejo v delo samo delavce z dežele. Ker prostosti služboda-jalcev pri izbiri delovnih moči ne ome-juje noben pozitiven zakon, nastane vprašanje, kaj s številnimi brezposelnimi delavci iz Maribora, ki so že leta brez službe. Apeliramo na uvidevne maribor-ske podjetnike, da se pri najetu delav-
cev ozirajo predvsem na mariborske brezposelne delavce, sicer se bodo mo-rali le-ti v nedoglednem času podpirati, meščanstvo pa obremenjevati z novimi davki.

Putnikove novice

V Slatino Radenci s Putnikovim luksuznim avtokarom v torek dne 3. avgusta. — Odhod iz Maribora izpred hotela Orej ob 6. uri, odhod iz Slatine-Radenci ob 20. uri. Cena vožnje Din 75.—. Takojšnje prijave pri Putniku Maribor.

Za prekrasen izlet Putnika z luksuznim avtokarom na Großglockner in v Zell am See od 7. do 9. avgusta je na razpolago še par mest. Cena popolnega aranžmana le Din 850.—. Udeleženci izleta izven Maribora združijo ta izlet laliko z obiskom VI. Mariborskega tedna in uživajo polovično vožnjo na železnici! Informacije in prijave Putnik Maribor.

Zadnje telefonične vesti

Peiping v japonskem topniškem ognju - Srdite borbe za peipinške kolodvore

TIENCIN, 29. julija. Davi ob 6. je pričelo obstreljevanje peipinškega centralnega in vzhodnega kolodvora. Prebivalstvo je v paničnem razburjenju. Metalci min in strojnice so v polni akciji. Oddelki 38. kitajske divizije so ob treh zjutraj zasedli oba kolodvora, pravtako tudi zapadni kolodvor. Srdite borbe se vršijo za vzhodni kolodvor, ki je še vedno v rokah Japoncev. Verjetno je, da se bo Kitajcem napad posrečil, ker se nahajajo vsi mostovi do tega kolodvora v njihovih rokah. Borbe so dosegle svoj višek ob 4. zjutraj. Nad Peipingom krožijo japonska vojaška letala. General Čangcekung bo mesto generala Sungčejuana, ki je zapustil Peiping, prevzel vrhovno poveljstvo nad kitajskimi vojnimi silami. Japonci ob streljujejo Peiping zelo srdito, vendar bodo v smislu zatrdil rešpektirali poslaniško četrti.

TOKIO, 29. julija. Agencija Havas poroča: Davi ob 8.15 je neki japonski rušilec obstreljeval kitajske položaje ob obali reke Pai-Ho pri Taku.

**KAKO SI POLJSKA VLADA ZAMISLJA
ODPOKLIC TUJIH PROSTOVOLJCEV.**

LONDON, 29. julija. »Times« poročajo, da sta na britansko vprašalno polo prišla dva odgovora in sicer od strani britanske vlade, katere odgovor je bolj formalen in od poljske vlade. Poljski odgovor je kratek in se nanaša na tehnično stran odpoklica prostovoljcev iz španije. Po tem odgovoru naj bi posebni mednarodni odbori nadzirali transport prostovoljcev. »Morning post« poroča, da sta prispela tudi francoski ter italijanski odgovor, ki pa še nista bila objavljena.

**KATASTROFA NIZOZEMSKEGA
LEATALA.**

Pri Hallu, južno od Bruslia, je treščilo med vožnjo iz Rotterdama v Pariz nizozemsko letalo, potem ko je eksplodiralo in zgorelo. Vseh 14 potnikov je mrtvih.

**REŠENI ČLANI NEMSKE HIMALAJSKE
EKSPEDICIJE.**

Reševalna ekspedicija, ki se je podala na Nauga-Parbat je rešila pet članov himalajske ekspedicije in sicer Pfefera, Hartmana, Heppa, Wima in Fanghauserja.

Sportno gibanje

Odbor lahkoatletskih sodnikov v Mariboru — službeno! Za nacionalni miting SK Železničarja in dvboj SK Železničar: SK Maraton Zagreb, ki bo v nedeljo dne 1. avgusta t. l. dopoldan na stadionu SK Železničarja se določa sledeča žirija: Vrhovni sodnik g. dr. E. Jettmar, starter in vodja tekmovanja g. Starašina. Sodnik na cilju g. dr. Jettmar, za mete g. Smerdel, za skoke g. Starašina ter obvezno za vse sodniške kandidabe. Sestanek žirije in žrebanje bo v petek dne 30. tm. ob 21. uri v Astoriji.

Študentske novice

Na torkovi obč. seji so sklenili nabavo nove črpalke, ki bo stala 25.810 Din.

Vzorni soprog.

»Milostna, vaš soprog pa skoro vsak teden kam odpotuje.«

»Da, v tem oziru je z menoj zelo obzi-
ren.«

Senzacionalna razkritja polkovnika Renta

Zakaj je neguš izgubil krono

Halle Selasije se je hotel sporazumeti z Italijo, pa je to preprečila britanska diplomacija

Po zaključeni italijansko abesinski vojni, ko je Italija zasedla vse obsežne pokrajine neguševega carstva, lahko trdimo, da je bila izmed vseh držav, ki so bile in ki so še včlanjene v DN, baš Abesinija najzvestejša. Abesinija je bila tista država, ki je vsak svoj postopek, pa tudi če je bil še tako kočljiv, podredila ženevskim odločbam in izročila usodo svojega ljudstva v roke te ustanove. Abesinija se ni izneverila Društvu narodov niti takrat, ko so italijanske čete že korakale iz Desia proti Addis Abebi. Predpostavljalo se je, da se bo neguš v teh težkih trenutkih, ki jih je doživljal, ko je moral zapustiti svojo državo, vsaj takrat obrnil na maršala Badoglija. To bi sicer pomenilo kapitulacijo Abesinije pred Italijo in bi se bila slednja osvobodila s tem vseh obveznosti, ki so jo vezale do Društva narodov in bi se ob enem izognila pritisku Ženeve in sankcijam, ki so nato sledile in ki so Italijo vendarle vsaj kolikor toliko ovirale pri uresničenju postavljenega cilja. Na ta način bi bil neguš, kar seveda lahko šele sedaj presojamo, rešil vsaj to, kar se je rešiti dalo. Italijanska zmaga bi bila priznana in bi bila s tem abesinska afera, ki je dvignila toliko prahu in razburjenja, legalnim potom likvidirana.

Umik abesinskega cesarja iz Abesinije se je izvršil istotako ob tesnem sode-

lovanju evropskih velesil, ki so dale negušu polno garancijo in potrdilo izvedenega koraka. Neguš, ki je bil nedostopen za kakršnekoli obljube in ki ni nikomur verjel, je radi etih vplivov in obljub topot opustil misel na sklenitev separatnega miru z Italijo in postal na ta način žrtev tuje diplomacije.

Izjave bivšega neguševega svetovalca, belgijskega polkovnika Reula, ki jih je te dni objavil »Giornale d'Italia«, nam na zanimiv način razkrivajo neguševo tragedijo. Sam Reul pravi, da je bil neguš v vseh svojih odločitvah previden in ni podvzel nobenega koraka prej, dokler ga ni vsestransko pretehtal. Znano je, da je bil neguš pripravljen skleniti z Italijo premirje, še predno so bile započete prve sovražnosti. Svojemu zaupniku polkovniku Reulu je vse zaupal in se tudi v vseh zadevah z njim preje posvetoval. Reul mu je ob tej priliki predložil podrobno poročilo o stanju abesinske armade in o vseh možnostih odpora, ki ga ta armada zamore nudi. Polkovnik Reul je negušu že vnaprej prerokoval, da bo abesinska armada tepena in to predvsem iz razloga, ker ni bila vojska zadostno organizirana in kot taka ni mogla računati na daljši odpor, kaj šele na zmago. Neguš je z največjo pozornostjo poslušal Reulovo razlago in ga vprašal za mnenje, kaj bi bilo najumest-

neje, ali započeti borbo ali skleniti mir. Reul je svetoval negušu diplomatska pogajanja z Italijo s povdankom, da je bolje, da se z Italijo sam pogaja, kakor da bi pogajanja vodili drugi. Neguš je, ne da bi pri tem mnogo pomišljal, osvojil predlog svojega svetovalca in odposlal še istega dne dolgo brzojavko na naslov abesinskega poslanika v Rimu s prošnjo, da pripravi tam pot za čim prejšnja

pogajanja. Brzojav, ki je bil šifriran, so pa angleške oblasti v Port Saidu zadržale. Ta brzojav je že naslednjega dne prejel v prepisu angleški poslanik v Addis Abebi, ki ga je odposlal mesto v Rim — v London. Britanski poslanik Sidney Barton je v posebni avdijenci skušal na vse načine prepričati neguša, da prekliče ta brzojav in mu zagotovil, da lahko Abesinija začne brez nadaljnega vojno z Italijo in da lahko računa z vso gotovostjo na oboroženo intervencijo vseh velesil proti Italiji. Ta intervencija mora biti izvršena na osnovi obveznosti, ki jih imajo v Društvu narodov včlanjene države. Poleg tega je dal angleški poslanik Barton negušu svečano obljubo, da bo Anglija koncentrirala v Sredozemlju vse svoje vojne ladje.

Kasnejši meseci, ki so sledili napovedi vojne in nešteti bitkam na abesinskem ozemlju, so pa pokazali, da je ostalo vse samo pri obljubah. Ni bilo nikakšnega oboroženega napada na Italijo od strani evropskih velesil, ni bilo nobene pomorske intervencije v prid Abesinije. Zgodovina je torej dokazala, da je baš angleški poslanik Barton na pretkan način preprečil neguševo direktna pogajanja z Italijo, ki bi bila nedvomno rodila drugačno situacijo, nego je danes. Iz vsega ozadja, ki nam ga sedaj pojasnjuje svetovalec abesinskega cesarja Haila Selasije, posnemamo pretkano diplomatsko igro s poglavarjem afriški črncev, ki je izgubil svojo deželo in svojo krono. Intervencije, ki so bile po zloumu Abesinije izvršene po angleški vladi, niso situacije niti zboljšale niti spremenile.

Potrži globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom pretresujočo vest, da je naša iskrenoljubljena, soproga, mati, hčerka, sestra, teta itd. gospa

CILKA KOHONT, roj. HORVAT

uslužbenka mestnega kopališča,

v sredo, 28. julija ob pol 5. uri zjutraj, po kratki, mučni bolezni v splošni bolnišnici, previdena s tolažili sv. vere v 28. letu, mirno v Gospodu zaspa.

Pogreb predrage pokojnice bo v petek, 30. julija ob 16. uri na mestnem pokopališču na Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v soboto, 31. julija ob 7. uri v stolni cerkvi.

Maribor, dne 29. julija 1937.

Zalujoci soprog Albert Kohont in sin Dušan, ter rodbine: Horvat, Tumpej, Grobin in Kohont. 4117

Stanovanje

Oddam
TRISOBNNO STANOVANJE
z vrtom. Dr. Rosinova 25.
4111

Blaga za zavese
nove vzorce

prinaša v bogati izbiri

Lekstilana Büdefeldt

Maribor, Gosposka ul. 14

Spomnite se CMDI

V globoki žalosti naznanjamo, da nam je nenadno preminul naš nad vse ljubljeni oče in mož, gospod

ALOJZ PRIMC
DRŽ. UPOKOJ. IN POSESTNIK

Zadnja pot blagopokojnega bo iz mestne mrtvašnice na Pobrežju dne 31. julija 1937. ob 16. uri.

POBREŽJE, Zrkovska cesta, dne 29. VII. 1937.

KATARINA PRIMC, soproga.
SLAVKO, LERČI, otroci

4115

in ostalo sorodstvo.

Službo dobi

Tvrška Grabinski Evgen, Sombor, išče dobrega in solidnega ZASTOPNIKA za mašt in sir. Ponudbe poslati na naslov tvrške. 4110

S I. avgustom 1937 sprejemim inteligentno, perfektno KUHARICO z dobrimi izpričevanji, ki ima rada otroka. Predstaviti se pri g. Srečku Kranjcu, Pesnica. 4107

SLUŽKINJO za staro, bolno gospo iščem. Ing. Tomšič, Plinarniška 5. 4105

Zanesljiv in marljiv VINICAR se sprejme. Pismene ponudbe na Orovič, Razvanje 97. 4055

Prodaj

3 dobro ohranjeni VOZovi naprodaj. Studenci. Aleksandrova c. 60. 4108

JEDILNICA kavkaški oreh, garantirana izdelava, naprodaj najcenejše Ivan Friedel, mizarstvo. St. III v Slov. gor. 4079

Razno

GOSPODIČNO sprejem na stanovanje in hrano. Dvoriščno poslopje, I. nadstropje, Koroška 7. 4112

Zmazek Karl iz Maribora NE ZASTOPA več mojo tvrško, kar dajem s tem na znanje. Grabinski Evgen, Sombor. 4109

IZVRSTNI »PEKRCAN« liter po Din 5.—, 7.— in 8.—, od 5 l naprej se prodaja v Limbušu št. 59. ex Scherbaum. 4092

Sobo odda

PRAZNO SOBO veliko, oddam. Krčevina, Aleksandrova 7, v trgovini Babič vprašati. 4108

SOBO IN KUHINJO oddam stranki brez otrok s I. septembrom. Studenci, Ciri-Metodova 10. 4114

SOBO solučno, mirno, velja 300 Din, ali manjšo 200 Din. oddam solidnemu gospodu. Stroßmayerjeva 28, II. nadstropje, stanovanje šte. 9. 3611

Pobrežške novice

Pogrebno društvo na Pobrežju proslavlja svoj desetletni jubilej. Ni še dolgo tega, ko se nam je predstavilo naše pogrebno društvo z veseljoigro »Dva para se ženita«, da bi se z eventualnim dobičkom omogočilo čim lepšo proslavo svojega desetletnega obstanka. Tedaj smo že poročali, da bo proslava desetletnice 1. avgusta 1937 s svečanim sporedom. Predpoldne se bo brala sv. maša v cerkvi sv. Magdalene za pokojne umrle člane, ob 10. uri pa bo slavnostno zborovanje v Renčljev dvorani na Pobrežju. Vsakomur, gotovo pa Pobrežanom je znano. Pogrebno društvo s humanimi cilji, saj se je vselej odzvalo z znanimi denarnimi prispevki. Zato je splošna želja, naj prospeva še nadalje v tem pravcu in da teži še dalje s smotri, ki si jih je ob ustanovitvi postavilo. V tem

smislu naj veljajo društvu ob desetletnem jubileju tudi naše iskrene čestitke!

Tezenske novice

Sokolska prireditve. Na nedeljski sokolski prireditvi na prostornem in senčnatem vrtu Pulkove mame bodo naši diletanti zopet pripomogli z majhnim prispevkom li gradnji telovadnice. Naštudirali so topot iz virno burko režiserja in tajnika. br. Rebolja Hinka »Pri debeli muhi«, ki je polna toliko humorja, da bo pripravila še tako zakrknjenega filistra do smeha. Za razvedrilo še bo skrbela domača godba, za dobro postrežbo pa jamči ime Pulkove mame. — Zdravo!

Šaljivo vprašanje.

»S katerim strojem se človeka najhitreje spravi v nebesa?«
»S peklenkim strojem!«

Sodoma in Gomora

55

»Tudi jaz sem bil tri tedne mrtev, namreč zaprt, in ti si se med tem zabavala s starim Lahom. Ali zdaj sem že zopet živ, namreč prost in zdaj bom jaz napravil gorje ... o gorje ...«

Razkačen je planil Angelik kvišku, stisnil pest in grozeče spregovoril:

»O, tekla bo kri v potokih in mrličji bodo ležali na poljani kakor pohojene kobilice in poslal bom goreče žveplo z neba ...«

»Angelik, ti si znorel, ga je prekinila Adelgunda. »Pojdi domov, naspi se in pridi jutri, da se mirno pomeniva.«

»O čem naj se pomeniva?« je zopet zarentačil Angelik. »Da si me zavržla, to vem. Oh, kako sem nesrečen. Ugasni luč, da ne bom videl te svoje nesreče, drugače bom še skoprnel same žalosti. Ali pa imej še mene rada.«

»Bodi pameten, Angelik! Dveli ljubimcev vendar ne morem naenkrat imeti.«

»Zakaj ne? Kjer je za enega dovolj, tudi drugi ne bo stradal. Špelica, še mene imej rada ...«

Toda Adelgunda se ni in se ni dala pregovoriti, nego je zdaj s prijaznim prigovarjanjem, zdaj s trdnimi besedami

dopovedovala Angeliku, da se morata na vsak način ločiti.

Obetala mu je sicer, da bo rada z njim občevala in ga prosila, naj jo večkrat obišče. Celo slovesno obljubila mu je, da postane rada njegova žena, če si ustanovi le količjak ugodno eksistenco, toda Angelika ni s tem niti pololažila, niti odpravila iz hiše. Angelik se je zdaj jokal, zdaj jezil, zdaj prosil, zdaj grozil. Šel pa ni ...

Adelgunda je postajala vse nemirnejša in srditejša, toda Angelik se ni premaknil z sofe, na katero se je bil vsedel.

Naposled je poklicala Adelgunda dekle in ji naročila, naj gre po policaja. Izrekla je sicer te besede samo kot grožnjo, toda zalegle in pomagale so takoj.

Komaj je slišal Angelik besedo »poli-

caj«, je že planil kvišku, kakor bi ga bila zadela palica patra Špinače.

Pred oči mu je stopil temni in vlažni policijski zapor, spomnil se je vseh tistih neštetihi nadležnih živalic, ki so ga pikale, spomnil se je nagnusne hrane ter ostrih zasliševanj in se je hipoma pretvoril v krotko jagnje.

»Ze grem, že grem«, je dejal užaljen v svojih najsvetejših čustvih. »Sam pojdem. Nič ni treba policaja klicati. Če pa misliš, da se ti odpovem, se motiš.«

»Bodi vendar pameten, Angelik«, je zdaj prijazno pripomnila Adelgunda. »In za slovo mi daj poljub.«

»Ne dam ga«, jo je možko zavrnil Angelik. »Le to ti rečem, če mene ne maraš, pa drugega tudi ne boš imela.«

(Dalje.)